

03 ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Επανέρχεται η εκτροπή του Αχελώου

Ανακοίνωση του Δικτύου Μεσοχώρα-Αχελώος SOS

Μαθημένοι από την πολύχρονη ιστορία των έργων στον άνω ρου του Αχελώου, δεν μας προκαλούν καμία έκπληξη οι επαναλαμβανόμενες περιβαλλοντοκτόνες επιλογές των κυβερνήσεων, που διαδέχονται η μία την άλλη. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ παρέλαβε από την κυβέρνηση Σαμαρά τον ύπουλο σχεδιασμό για λειτουργία του φράγματος της Μεσοχώρας ανεξάρτητα από την εκτροπή του Αχελώου. Η κυβέρνηση της Ν.Δ. παραλαμβάνει από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ την αδειοδότηση του φράγματος της Μεσοχώρας και σπεύδει να υλοποιήσει τα υπόλοιπα τμήματα του έργου, δηλαδή το φράγμα της Συκιάς και την εκτροπή του Αχελώου. Αυτό, ακριβώς, εξήγγειλε από το βήμα της φετινής ΔΕΘ ο κ. Μητσοτάκης, επιβεβαιώνοντας τις παλιότερες, δυσσώωνες προβλέψεις μας για τμηματική υλοποίηση της τελικής εξαφάνισης του τελευταίου άγριου κομματιού του πάλαι ποτέ ποταμού-Θεού.

Αφού τα διοικητικά και επιχειρηματικά λόμπι κατασπατάλησαν εκατοντάδες εκατομμύρια, χύνουν τώρα κροκοδείλια δάκρυα για τα λεφτά του λαού και θέλουν να τα επενδύσουν εκ νέου πάνω στους ερειπιώνες μιας παρανοϊκής σύλληψης, στοιχειωμένης από έξι αλληπάλληλες ακυρωτικές δικαστικές αποφάσεις. Με την ακύρωση όλων των έργων της εκτροπής, φαίνεται πως αισθάνονται ότι ακυρώνονται οι ίδιοι σαν πολιτικό προσωπικό, σαν κυβερνήσεις και πολιτικά κόμματα, σαν επιχειρηματίες. Δε διστάζουν να ανοίξουν μια ακόμη τεράστια πληγή στο σώμα μιας κοινωνίας που δεινοπαθεί σε πολλά επίπεδα, για να ικανοποιήσουν την πανάκριβη, απ' όλες τις απόψεις, εμμονή

Η λύση είναι γνωστή και είναι η μόνη ενδεδειγμένη: να κατεδαφιστεί το φράγμα της Μεσοχώρας και να ακυρωθεί οριστικά η εκτροπή και όλα τα έργα που συνδέονται με αυτήν

τους με την εκτροπή του Αχελώου. Ανησυχεί στην τοποθέτησή του ο κ. Μητσοτάκης για τις γεωτρήσεις εκατοντάδων μέτρων που επί χρόνια επιβαρύνουν το περιβάλλον στον θεσσαλικό κάμπο και προτείνει ως περιβαλλοντικής σημασίας έργο την εκτροπή. Μα τι ανοησία, όταν οι σχετικές ευρωπαϊκές οδηγίες που επικαλούνται και η σχετική γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου –στις οποίες στηρίχθηκαν ορισμένες από τις αποφάσεις του ΣτΕ– απορρίπτουν τη μεταφορά υδάτων για τέτοιους σκοπούς, από άλλο υδατικό διαμέρισμα. Πώς περιμένουν, αλήθεια, να αντιδράσει η ευαίσθητοποιημένη κοινωνία, όταν κυβερνητικές αποφάσεις παρακάμπτουν τις δικαστικές σε όλα τα επίπεδα; «Θα σας φέρω τον Αχελώο στη Θεσσαλία» λέει ο Μητσοτάκης «αλλά δε θα συνεχίσετε να κατασπαταλάτε το νερό». Μα τι ανοησία, αφού θέλει να τους φέρει τον Αχελώο, ακριβώς επειδή κατασπαταλούν το νερό. Τώρα, πλέον, δεν πρέπει να υπάρχει καμιά αμφιβολία για την πραγματική σκοπιμότητα της λειτουργίας του φράγματος της Μεσοχώρας.

Όσοι καλόπιστοι θαμπώθηκαν από τις εξαγγελίες για «πράσινη ενέργεια» και για ήπια ανάπτυξη της περιοχής αντιλαμβάνονται –υποθέτουμε– ότι όσους «Αχελώους» και να εκτρέψουν –βαθύ κράτος, κυβερνήσεις και επιχειρηματικά λόμπι– θα ρίχνουν τα νερά τους στη μαύρη

τρύπα της ανάπτυξης, όπως στη μαύρη τρύπα της ανάπτυξης καταλήγει και το συλλογικό προϊόν της κοινωνίας, μέσα από την υλοποίηση παρόμοιων έργων. Το ποτάμιο οικοσύστημα του άνω ρου του Αχελώου καταστρέφεται μέρα με τη μέρα, μόνο και μόνο από την ύπαρξη του «στεγνού» φράγματος. Παρότι η σήραγγα παράκαμψης του φράγματος «διώχνει» τα νερά του Αχελώου προς την κοίτη του, η συσσώρευση των φερτών υλικών έχει φτιάξει ένα «χαλιά» δύο ή και τριών μέτρων, πράγμα που αποτελεί ένδειξη ενός γηρασμένου φράγματος πριν ακόμη αυτό λειτουργήσει. Τα χωριά της υπό κατακλυσμό περιοχής ερημώνουν δέσμια μιας τριανταπεντάχρονης ομηρίας. Η ομηρία πρέπει να τελειώσει τώρα, για να μπορέσει να «ανασάνει» η Μεσοχώρα και η ευρύτερη περιοχή. Πρέπει να μπει τέλος στην αδιάκοπη λεηλασία της φύσης και να προστατευθεί σαν «κόρη οφθαλμού» το τελευταίο ανέγγιχτο κομμάτι του Αχελώου. Η λύση είναι γνωστή και είναι η μόνη ενδεδειγμένη: να κατεδαφιστεί το φράγμα της Μεσοχώρας και να ακυρωθεί οριστικά η εκτροπή και όλα τα έργα που συνδέονται με αυτήν. Όσο αυτό δε γίνεται, ας το γνωρίζουν ότι ο αγώνας θα συνεχίζεται και οι θιασώτες της καταστροφής του Αχελώου θα μας βρίσκουν συνεχώς μπροστά μας.

Πηγή: mesochora-acheloos-sos.blogspot.com

Στήλη... άλατος

■ της Λόλας Σκαλτσά

Εργοστάσιο λυμάτων

Δεν είναι που η κυρία Τριανταφύλλου πάει όλο και πιο δεξιά – άλλωστε γιατί να μας νοιάζει. Ο καθένας τοποθετείται αναλόγως· εάν είναι και influencer ταυτόχρονα έχει και το αντίστοιχο κοινό του. Εκείνο, όμως, που θα έπρεπε να μας ενδιαφέρει είναι μήπως μέσα από όσα εκείνη λέει, υπάρχει και καμιά πικρή αλήθεια που θέλουμε να τη θάψουμε είτε γιατί δεν θέλουμε να παραδεχτούμε τη σύγχρονη ήττα μας είτε γιατί έχουμε λανθάνουσα άποψη για τα πράγματα, έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί με τα χρόνια και μέσα από διάφορες παρεμβάσεις. Παρεμβάσεις που έγιναν από τυχάρπαστους, εντέλει, τύπους που χρίστηκαν σωτήρες, αναμορφωτές, επαναστάτες, σοσιαλιστές, προοδευτικοί – τρέχα γύρευε τι έχουμε ακούσει... και σε όλα τα επίπεδα της ζωής μας. Μια χώρα που άλλαξε, που ασχίμυε και που παρήκμασε. Αυτό περιγράφει η κυρία Τριανταφύλλου και δεν έχει άδικο. Δεν έχει άδικο για την εικόνα που έχουμε μπροστά μας και βλέπουμε καθημερινά, σε κτίρια, σε δρόμους, σε συμπεριφορές.

Βεβαίως, όπως κάθε celebrity διανοούμενη πασπαλισμένη με χρυσόσκονη που σέβεται τον εαυτό της και υπερασπίζεται την τάξη της, πετάει την μπάλα στην εξέδρα με κοσμοπολίτικο αέρα και ένα touch πολιτικής επιθεώρησης σε καλοκαιρινό προαστιακό θέατρο. Τσουβαλιάζει την Αριστερά και ξεπλένει τους κατασπλιάδες του παρελθόντος που μεταλλάχθηκαν σε σύγχρονα τζάκια που μας κυβερνούν, απ' όποιο πόστο κι αν έχουν. Πρωθυπουργοί, υπουργοί, καναλάρχες, εκδότες, εργολάβοι... Βρόμικο παρελθόν και λαμπρό μέλλον. Η μετακατοχική Ελλάδα ανέδειξε οικογένειες μαυραγοριτών και δωσίλογων που διαμόρφωσαν και συνεχίζουν να σχεδιάζουν και να πραγματώνουν την πορεία της χώρας, καμώνοντας τους υπερασπιστές της αριστείας, της δημοκρατίας, του καθωπευτισμού, του νόμου και της τάξης. Δίνοντας στις λέξεις την ερμηνεία που τους βολεύει, φυσικά. Βρισκόμαστε μπροστά στο δίλημμα: αποδεχόμαστε τη συντριβή κατά κράτος (ΜΜΕ, πολιτικά πόστα, μηχανισμοί) ή ανασυντασόμαστε χωρίς περιστροφές και μνημόσυνα για χαμένες ευκαιρίες;